

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง การปลูกยางพาราทดแทนการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ใน
อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตอนที่ 2 สภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการผลิตยางพาราทดแทนการปลูกข้าวโพด

ตอนที่ 4 ความรู้และแหล่งความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร

ตอนที่ 5 ปัญหา ข้อเสนอแนะของเกษตรกรของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

1.1 ผลการวิเคราะห์สภาพ สังคม และเศรษฐกิจของเกษตรกร ปรากฏตามตารางที่ 4.1 – 4.4

ตารางที่ 4.1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล

n = 303		
สภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	217	71.6
หญิง	86	28.4
2. อายุ (ปี)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 40	37	12.2
41 - 50	136	44.9
51 - 60	109	36.0
61 - 70	20	6.6
มากกว่า หรือเท่ากับ 71	1	0.3
ต่ำสุด = 32 ปี สูงสุด = 74 ปี $\bar{X} = 49.69$ ปี S.D. = 7.637 ปี		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	30	9.9
ประถมศึกษา ปีที่ 4	108	35.6
ประถมศึกษา ปีที่ 6	62	20.5
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	45	14.9
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.)	46	15.2
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	2	0.7
ปริญญาตรี	10	3.3

จากตารางที่ 4.1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล ปรากฏผลดังนี้

เพศ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 71.6 เป็นเพศชาย และร้อยละ 28.4 เป็นเพศหญิง

อายุ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 44.9 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี รองลงมาร้อยละ 36.0 มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ร้อยละ 12.2 มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี ร้อยละ 6.6 มีอายุระหว่าง 61 – 70 ปี และร้อยละ 0.3 มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 71 ปี โดยมีอายุต่ำสุด 32 ปี สูงสุด 74 ปี มีอายุเฉลี่ย 49.69 ปี

ระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรร้อยละ 35.6 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 รองลงมาร้อยละ 20.5 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 15.2 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.) ร้อยละ 14.9 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า ร้อยละ 9.9 ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 3.3 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ 0.7 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)

ตารางที่ 4.2 สภาพด้านเศรษฐกิจ

n = 303		
ด้านเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1. อาชีพหลัก		
ทำสวนยาง	34	11.2
ทำสวน	11	3.6
ทำไร่	223	73.6
ทำนา	25	8.3
ค้าขาย	6	2.0
รับจ้าง	3	1.0
รับราชการ	1	0.3
2. อาชีพรอง		
ไม่มี	10	3.3
มี ได้แก่	293	96.7
ทำสวนยาง	109	37.2
ทำสวน	8	2.7
ทำไร่	26	8.9
ทำนา	30	10.2
ค้าขาย	12	4.1
รับจ้าง	108	36.9
3. พื้นที่ถือครองทั้งหมด (ไร่)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ - 10	30	9.9
11 - 20	52	17.2
21 - 30	77	25.4
31 - 40	47	15.5
41 - 50	48	15.8
51 - 60	24	7.9
มากกว่าหรือเท่ากับ 61	25	8.3
ค่าต่ำสุด = 3 ไร่ ค่าสูงสุด = 115 ไร่ $\bar{X} = 35.52$ ไร่ S.D. = 21.041 ไร่		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 303		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
4. พื้นที่ปลูกยางทั้งหมด (ไร่)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ - 10	104	34.3
11 - 20	124	40.9
21 - 30	51	16.9
มากกว่า หรือเท่ากับ 31	24	7.9
ค่าต่ำสุด = 2 ไร่ ค่าสูงสุด = 52 ไร่ $\bar{X} = 16.17$ ไร่ S.D. = 9.515 ไร่		
5. สิทธิการถือครองพื้นที่ปลูกยางพารา		
ของตนเอง เอกสารสิทธิ	303	100.0
โฉนดที่ดิน	6	1.9
นส 3 ก	1	0.3
สปก	70	23
พื้นที่นอกเหนือเอกสารสิทธิ	226	74.7
6. อายุยางพารา (ปี) (มีพื้นที่มากกว่า 1 แปลง)		
- ก่อนเปิดกรีด 1 - 6	264	87.1
- หลังเปิดกรีด มากกว่า หรือ เท่ากับ 7	95	31.3
6.1 พื้นที่ปลูกก่อนเปิดกรีด (ไร่) (มีพื้นที่ มากกว่า 1 แปลง)		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 10	107	40.5
11 - 20	113	42.8
21 - 30	29	10.9
มากกว่า หรือ เท่ากับ 31	15	5.6
ค่าต่ำสุด = 1 ไร่ ค่าสูงสุด = 59 ไร่ $\bar{X} = 12.22$ ไร่ S.D. = 9.191 ไร่		
6.2 พื้นที่ปลูกหลังเปิดกรีด (ไร่) (มีพื้นที่ มากกว่า 1 แปลง)		
น้อยกว่า หรือ เท่ากับ 5	23	24.2
6 - 10	35	36.8
11 - 15	22	23.1
16 - 20	11	3.6
มากกว่า หรือเท่ากับ 21	4	1.3
ค่าต่ำสุด = 2 ไร่ ค่าสูงสุด = 35 ไร่ $\bar{X} = 10.33$ ไร่ S.D. = 6.026 ไร่		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 303		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
7. รายได้ของครอบครัว (บาท / ปี)		
ไม่มี	18	6.0
มี	285	94.0
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50000	63	22.1
50001 - 100000	68	23.9
100001 - 150000	62	21.7
150001 - 200000	47	16.5
มากกว่าหรือเท่ากับ 200001	45	15.8
ค่าต่ำสุด = 5,000 บาท ค่าสูงสุด = 400,000 บาท $\bar{X} = 133,980.35$ บาท S.D. = 84,295.01 บาท		
7.1 รายได้จากการเกษตร		
ไม่มี	36	11.9
มี	267	88.1
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50000	79	29.6
50001 - 100000	72	27.0
100001 - 150000	51	19.1
150001 - 200000	33	12.3
มากกว่าหรือเท่ากับ 200001	32	12.0
ค่าต่ำสุด = 5,000 บาท ค่าสูงสุด = 400,000 บาท $\bar{X} = 110,565.54$ บาท S.D. = 76,343.24 บาท		
7.2 รายได้จากการปลูกยางพารา		
ไม่มี	205	67.7
มี	98	32.3
น้อยกว่า หรือ เท่ากับ 10000	13	13.3
10001 - 20000	19	19.4
20001 - 30000	19	19.4
30001 - 40000	17	17.3
40001 - 50000	17	17.3
มากกว่า หรือเท่ากับ 50001	13	13.3
ค่าต่ำสุด = 2,000 บาท ค่าสูงสุด = 350,000 บาท $\bar{X} = 55,191.84$ บาท S.D. = 66,471.46 บาท		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 303		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
7.3 รายได้จากการทำการเกษตรอื่นๆ		
ไม่มี	180	59.4
มี	123	40.6
น้อยกว่า หรือ เท่ากับ 10000	26	21.1
10001 - 20000	31	25.2
20001 - 30000	23	18.7
30001 - 40000	16	13.0
40001 - 50000	13	10.6
มากกว่า หรือเท่ากับ 50001	14	11.4
ค่าต่ำสุด = 2,000 บาท ค่าสูงสุด = 95,000 บาท $\bar{X} = 3,0012.20$ บาท S.D. = 22,003.21 บาท		
7.4 รายได้นอกภาคการเกษตร		
ไม่มี	138	45.5
มี	165	54.5
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 10000	29	17.5
10001 - 20000	47	28.5
20001 - 30000	27	16.4
30001 - 40000	27	16.4
40001 - 50000	21	12.7
มากกว่า หรือเท่ากับ 50001	14	8.5
ค่าต่ำสุด = 2,000 บาท ค่าสูงสุด = 95,000 บาท $\bar{X} = 28,341.82$ บาท S.D. = 20,789.94 บาท		
8. แหล่งเงินทุนในการทำสวนยาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ทุนของตนเอง	204	67.3
ธนาคาร	113	37.3
นายทุน	10	3.3
ญาติพี่น้อง	2	0.7
สำนักงานส่งเสริมการค้าทำสวนยาง (สทย.)	14	4.6
กลุ่มออมทรัพย์/ กองทุนหมู่บ้าน	33	10.9

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 303		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
9. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)	606	100
ชาย	303	50.0
หญิง	303	50.0
น้อยกว่า หรือ เท่ากับ 2	22	7.27
3 - 4	177	58.41
5 - 6	90	29.70
มากกว่าหรือเท่ากับ 7	14	4.62
ค่าต่ำสุด = 1 คน ค่าสูงสุด = 9 คน $\bar{X} = 4.26$ คน S.D. = 1.294 คน		
10. จำนวนแรงงานภาคการเกษตร (คน)		
แรงงานในครัวเรือน		
ไม่มี	3	1.0
มี	300	99.0
1	35	11.6
2	218	71.9
3	27	8.9
4	23	7.6
ค่าต่ำสุด = 1 คน ค่าสูงสุด = 4 คน $\bar{X} = 1.99$ คน S.D. = 0.099 คน		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 303

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
จ้างแรงงาน		
ไม่จ้าง	301	99.3
จ้าง	2	0.7
11. หากท่านจ้างแรงงานท่านแบ่งรายได้แบบใด		
เจ้าของสวนร้อยละ 50 ลูกจ้างร้อยละ 50	2	0.7
12. อายุต้นยางพาราที่ให้ผลผลิตแล้ว (ปี)		
ยังไม่ให้ผลผลิต	204	67.3
ให้ผลผลิต	99	32.7
จำนวนพื้นที่ (ไร่)		
น้อยกว่า หรือ เท่ากับ 5	20	20.2
6 - 10	52	52.5
11 - 15	20	20.2
มากกว่า หรือ เท่ากับ 16	7	7.1
ค่าต่ำสุด = 2 ไร่ ค่าสูงสุด = 21 ไร่ $\bar{X} = 9.43$ ไร่ S.D. = 4.518 ไร่		
13. พื้นที่ปลูกยางพาราปัจจุบัน เคยปลูกพืชอะไรมาก่อน		
เคย	303	100.0
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	282	93.1
ไม้สัก	13	4.3
ไม้ผล	8	2.6
14. สภาพพื้นที่ปลูกยางพาราแทนมีลักษณะพื้นที่เป็น		
ที่ราบ	35	11.6
เขาลาดชันเล็กน้อย	241	79.5
เขาลาดชันมาก	27	8.9

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 303		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
15. กริดยางได้ปีละ (วัน)		
ไม่ได้กริด	206	68.0
กริด	97	32.0
น้อยกว่า หรือ เท่ากับ 50	8	8.3
51 - 100	36	37.1
101 - 150	40	41.3
150 - 200	10	10.3
มากกว่า หรือเท่ากับ 201	3	3.0
ค่าต่ำสุด = 6 วัน ค่าสูงสุด = 240 วัน $\bar{X} = 113.73$ วัน S.D. = 46.191 วัน		
16. ผลผลิตยางเฉลี่ย (กิโลกรัม / ไร่)		
น้อยกว่า หรือ เท่ากับ 20	25	25.8
21 - 40	31	31.9
41 - 60	16	16.5
61 - 80	10	10.3
มากกว่า หรือเท่ากับ 81	15	15.5
ค่าต่ำสุด = 7 กก./ไร่ ค่าสูงสุด = 133 กก./ไร่ $\bar{X} = 45.25$ กก./ไร่ S.D. = 29.360 กก./ไร่		
17. ผลผลิตยางพาราที่ได้รับ (กิโลกรัม / ปี)		
ไม่เปิดกริด	206	68.0
เปิดกริด	97	32.0
น้อยกว่า หรือ เท่ากับ 1000	16	16.5
1001 - 2000	39	40.2
2001 - 3000	25	25.8
มากกว่า หรือ เท่ากับ 3001	17	17.5
ค่าต่ำสุด = 150 กก./ปี ค่าสูงสุด = 6,200 กก./ปี $\bar{X} = 2,208.66$ กก./ปี S.D. = 1,399.082 กก./ปี		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 303		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
18. ราคาผลผลิตเฉลี่ยจำหน่ายในรอบปีการผลิตที่ผ่านมา (บาท/ กก.)		
ยาก่อนถั่ว		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 15	7	7.2
16 - 20	73	75.3
มากกว่า หรือเท่ากับ 21	17	17.5
ค่าต่ำสุด = 15 บาท ค่าสูงสุด = 25 บาท $\bar{X} = 19.15$ บาท S.D. = 2.028 บาท		
19. ต้นทุนการปลูกยางพาราต่อไร่ (บาท) (ก่อนเปิดกรีด)		
ค่าต้นกล้า		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 2000	9	2.9
2001 - 3000	93	30.7
3001 - 4000	152	50.2
4001 - 5000	44	14.5
มากกว่า หรือเท่ากับ 5001	5	1.7
ค่าต่ำสุด = 1,250 บาท ค่าสูงสุด = 7,142 บาท $\bar{X} = 3,401.17$ บาท S.D. = 790.749 บาท		
ค่าจ้างเตรียมพื้นที่		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 500	1	0.3
501 - 1000	66	21.8
1001 - 1500	145	47.9
1501 - 2000	68	22.4
มากกว่า หรือเท่ากับ 2001	23	7.6
ค่าต่ำสุด = 500 บาท ค่าสูงสุด = 3,000 บาท $\bar{X} = 1,454.83$ บาท S.D. = 478.678 บาท		
ค่าจ้างแรงงาน		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 500	3	1.0
501 - 1000	69	22.8
1001 - 1500	171	56.4
1501 - 2000	58	19.2
มากกว่า หรือเท่ากับ 2001	2	0.6
ค่าต่ำสุด = 416 บาท ค่าสูงสุด = 3,000 บาท $\bar{X} = 1,321.12$ บาท S.D. = 313.118 บาท		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 303		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ค่าเคมีภัณฑ์ (ปุ๋ย, ยา)		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 500	3	0.9
501 - 1000	106	35.0
1001 - 1500	132	43.6
1501 - 2000	57	18.8
มากกว่า หรือเท่ากับ 2001	5	1.7
ค่าต่ำสุด = 153 บาท ค่าสูงสุด = 4,000 บาท $\bar{X} = 1,289.91$ บาท S.D. = 433.916 บาท		
ต้นทุนการผลิต บาท / ปี		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 5000	8	2.6
5001 - 6000	21	6.9
6001 - 7000	62	20.5
7001 - 8000	118	38.9
8001 - 9000	69	22.8
มากกว่า หรือเท่ากับ 9001	25	8.3
ค่าต่ำสุด = 3,598 บาท ค่าสูงสุด = 9,998.25 บาท $\bar{X} = 7,484.44$ บาท S.D. = 1,117.410 บาท		
ต้นทุนการปลูกยางพาราต่อไร่ (บาท) (หลังเปิดกรีด)		
ค่าต้นกล้า	0	0.0
ค่าจ้างเตรียมพื้นที่		
1000	3	33.3
1200	2	22.3
1300	1	11.1
1500	3	33.3
ค่าต่ำสุด = 1,000 บาท ค่าสูงสุด = 1,500 บาท $\bar{X} = 1,244.44$ บาท S.D. = 218.581 บาท		
ค่าจ้างแรงงาน		
1125	2	28.6
1200	5	71.4
ค่าต่ำสุด = 1,125 บาท ค่าสูงสุด = 1,200 บาท $\bar{X} = 1,178.57$ บาท S.D. = 36.596 บาท		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 303		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ค่าเคมีภัณฑ์ (ปุ๋ย, ยา)		
100	1	11.1
480	1	11.1
1000	2	22.2
1200	4	44.5
1500	1	11.1
ค่าต่ำสุด = 100 บาท ค่าสูงสุด = 1,500 บาท $\bar{X}$ = 986.67 บาท S.D. = 431.393 บาท		
ค่าจ้างเก็บเกี่ยว		
800	3	50.0
900	2	33.3
1000	1	16.7
ค่าต่ำสุด = 800 บาท ค่าสูงสุด = 1,000 บาท $\bar{X}$ = 866.67 บาท S.D. = 81.650 บาท		
ค่าขนส่งผลผลิต		
800	4	44.4
900	5	55.6
ค่าต่ำสุด = 800 บาท ค่าสูงสุด = 900 บาท $\bar{X}$ = 855.56 บาท S.D. = 52.705 บาท		
ต้นทุนการผลิต บาท / ปี		
3000	3	33.3
4300	2	22.2
5600	4	44.5
ค่าต่ำสุด = 3,000 บาท ค่าสูงสุด = 5,600 บาท $\bar{X}$ = 4,444.44 บาท S.D. = 1206.34 บาท		

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาสภาพด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร พบว่า

อาชีพหลัก พบว่า เกษตรกรร้อยละ 73.6 ประกอบอาชีพทำไร่ รองลงมาร้อยละ 11.2 ประกอบอาชีพทำสวนยาง ร้อยละ 8.3 ประกอบอาชีพทำนา ร้อยละ 3.6 ประกอบอาชีพทำสวน ร้อยละ 2.0 ประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 1.0 ประกอบอาชีพรับจ้าง และร้อยละ 0.3 ประกอบอาชีพรับราชการ

อาชีพรอง พบว่าเกษตรกร ร้อยละ 37.2 ประกอบอาชีพทำสวนยาง รองลงมาร้อยละ 36.9 ประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 10.2 ประกอบอาชีพทำนา ร้อยละ 8.9 ประกอบอาชีพทำไร่ ร้อยละ 4.1 ประกอบอาชีพค้าขาย และร้อยละ 2.7 ประกอบอาชีพทำสวน

พื้นที่ถือครองทั้งหมด พบว่า เกษตรกรร้อยละ 25.4 มีพื้นที่การเกษตรระหว่าง 21 – 30 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 17.2 มีพื้นที่การเกษตรระหว่าง 11 – 20 ไร่ ร้อยละ 15.8 มีพื้นที่การเกษตรระหว่าง 41 – 50 ไร่ ร้อยละ 15.5 มีพื้นที่การเกษตรระหว่าง 31 – 40 ไร่ ร้อยละ 9.9 มีพื้นที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ไร่ ร้อยละ 8.3 มีพื้นที่การเกษตร 61 ไร่ขึ้นไป และร้อยละ 7.9 มีพื้นที่ 51 – 60 ไร่ โดยมีพื้นที่ต่ำสุด 3 ไร่ สูงสุด 115 ไร่ เฉลี่ย 35.52 ไร่

พื้นที่ปลูกยางทั้งหมด พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 40.9 มีพื้นที่ปลูกยางระหว่าง 11 – 20 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 34.3 มีพื้นที่ปลูกยางน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ไร่ ร้อยละ 16.9 มีพื้นที่ปลูกยางระหว่าง 21 – 30 ไร่ และร้อยละ 7.9 มีพื้นที่ปลูกยาง 31 ไร่ขึ้นไป โดยมีพื้นที่ปลูกยางต่ำสุด 2 ไร่ สูงสุด 52 ไร่ เฉลี่ย 16.17 ไร่

สิทธิการถือครองพื้นที่ปลูกยางพารา พบว่า เกษตรกรร้อยละ 74.7 มีพื้นที่ถือครองเป็นพื้นที่นอกเหนือเอกสารสิทธิ รองลงมา ร้อยละ 23 เป็นพื้นที่ สปก. ร้อยละ 1.9 เป็นพื้นที่โฉนดที่ดิน และร้อยละ 0.3 เป็นพื้นที่ นส 3 ก.

อายุยางพารา (ก่อนเปิดกรีด 1 – 6 ปี) พบว่าเกษตรกร ร้อยละ 42.8 มีพื้นที่ระหว่าง 11 – 20 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 40.5 มีพื้นที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ไร่ ร้อยละ 10.9 มีพื้นที่ระหว่าง 21 – 30 ไร่ และร้อยละ 5.6 มีพื้นที่มากกว่าหรือเท่ากับ 31 ไร่ โดยมีพื้นที่ต่ำสุด 1 ไร่ สูงสุด 59 ไร่ เฉลี่ย 12.22 ไร่

อายุยางพารา (หลังเปิดกรีด 7 ปีขึ้นไป) พบว่าเกษตรกรร้อยละ 36.8 มีพื้นที่ระหว่าง 6 – 10 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 24.2 มีพื้นที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ไร่ ร้อยละ 23.1 มีพื้นที่ระหว่าง 11 – 15 ไร่ ร้อยละ 3.6 มีพื้นที่ระหว่าง 16 – 20 ไร่ และ ร้อยละ 1.3 มีพื้นที่มากกว่าหรือเท่ากับ 21 ไร่ โดยมีพื้นที่ต่ำสุด 2 ไร่ สูงสุด 35 ไร่ เฉลี่ย 10.33 ไร่

รายได้ของครอบครัว พบว่า เกษตรกรร้อยละ 23.9 มีรายได้ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 22.1 มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท ร้อยละ 21.7 มีรายได้ ระหว่าง 100,001 – 150,000 บาท ร้อยละ 16.5 มีรายได้ ระหว่าง 150,001 – 200,000 บาท และร้อยละ 15.8 มีรายได้มากกว่าหรือเท่ากับ 200,001 บาท โดยมีรายได้ของครอบครัว ต่ำสุด 5,000 บาท สูงสุด 400,000 บาท เฉลี่ย 133,980.35 บาท

รายได้จากการเกษตร พบว่า เกษตรกรร้อยละ 29.6 มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 27.0 มีรายได้ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท ร้อยละ 19.1 มีรายได้ระหว่าง 100,001 – 150,000 บาท ร้อยละ 12.3 มีรายได้ระหว่าง 150,001 – 200,000 และ ร้อยละ 12.0

มีรายได้มากกว่าหรือเท่ากับ 200,001 บาท โดยมีรายได้จากการเกษตร ต่ำสุด 5,000 บาท สูงสุด 400,000 บาท เฉลี่ย 110,565.54 บาท

รายได้จากการปลูกยางพารา พบว่า เกษตรกรร้อยละ 19.4 มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท เท่ากันกับ มีรายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท รองลงมาร้อยละ 17.3 มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท เท่ากันกับมีรายได้ 40,001 – 50,000 บาท และร้อยละ 13.3 มีรายได้ น้อยกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท เท่ากันกับ มีรายได้ มากกว่าหรือเท่ากับ 50,001 บาท โดยมีรายได้จากการ ปลูกยางพาราต่ำสุด 2,000 บาท สูงสุด 350,000 บาท เฉลี่ย 55,191.84 บาท

รายได้จากการทำการเกษตรอื่นๆ พบว่าเกษตรกรร้อยละ 25.2 มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท รองลงมาร้อยละ 21.1 มีรายได้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ร้อยละ 18.7 มีรายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 13.0 มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท ร้อยละ 11.4 มีรายได้มากกว่าหรือเท่ากับ 50,001 บาท และ ร้อยละ 10.6 มีรายได้ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท โดยมีรายได้จากการทำการเกษตรอื่นๆ ต่ำสุด 2,000 บาท สูงสุด 95,000 บาท เฉลี่ย 30,012.20 บาท

รายได้นอกภาคการเกษตร พบว่า เกษตรกรร้อยละ 28.5 มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท รองลงมาร้อยละ 17.5 มีรายได้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ร้อยละ 16.4 มีรายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท เท่ากับ มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท ร้อยละ 12.7 มีรายได้ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท และร้อยละ 8.5 มีรายได้มากกว่าหรือเท่ากับ 50,001 บาท โดยมีรายได้ นอกภาคการเกษตร ต่ำสุด 2,000 บาท สูงสุด 95,000 บาท เฉลี่ย 28,341.82 บาท

แหล่งเงินทุนในการทำสวนยางพารา พบว่า เกษตรกรร้อยละ 67.3 ใช้ทุนของตนเอง รองลงมา ร้อยละ 37.3 ใช้ทุนของธนาคาร ร้อยละ 10.9 ใช้ทุนจากกลุ่มออมทรัพย์/กองทุนหมู่บ้าน ร้อยละ 4.6 ใช้ทุนจากสำนักงานส่งเสริมการทำการสวนยาง (สกย.) ร้อยละ 3.3 ใช้ทุนจากนายทุน และ ร้อยละ 0.7 ใช้ทุนจากญาติพี่น้อง

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 58.41 มีสมาชิกในครัวเรือน ระหว่าง 3 – 4 คน รองลงมา ร้อยละ 29.70 มีสมาชิกระหว่าง 5 – 6 คน ร้อยละ 7.27 มีสมาชิก น้อยกว่า หรือเท่ากับ 2 และร้อยละ 4.62 มีสมาชิกมากกว่าหรือเท่ากับ 7 คน โดยมีจำนวนสมาชิก ในครัวเรือน ต่ำสุด 1 คน สูงสุด 9 คน เฉลี่ย 4.26 คน

จำนวนแรงงานภาคการเกษตร พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 71.9 มีแรงงานภาคการเกษตร จำนวน 2 คน รองลงมาร้อยละ 11.6 มีแรงงานภาคการเกษตรจำนวน 1 คน ร้อยละ 8.9 มีแรงงาน ภาคการเกษตร จำนวน 3 คน และร้อยละ 7.6 มีแรงงานภาคการเกษตร จำนวน 4 คน โดยมีจำนวน แรงงานภาคการเกษตรต่ำสุด 1 คน สูงสุด 4 คน เฉลี่ย 1.99 คน

จ้างแรงงาน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 99.3 ไม่จ้างแรงงาน และ ร้อยละ 0.7 มีการจ้างแรงงาน โดยมีการจ้างแรงงานแบบ การแบ่งรายได้ เจ้าของสวนร้อยละ 50 ลูกจ้างร้อยละ 50

อายุต้นยางพาราที่ให้ผลผลิตแล้ว พบว่าเกษตรกร ร้อยละ 52.5 มีต้นยางพาราระหว่าง 6 - 10 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 20.2 มีต้นยาง น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ไร่ เท่ากับ มีต้นยาง ระหว่าง 11 – 15 ไร่ และร้อยละ 7.1 มีต้นยางมากกว่า หรือเท่ากับ 16 ไร่ โดยอายุต้นยางที่ให้ผลผลิตแล้ว ต่ำสุด 2 ไร่ สูงสุด 21 ไร่ เฉลี่ย 9.43 ไร่

พื้นที่ปลูกยางพาราปัจจุบันเคยปลูกพืช พบว่าเกษตรกรร้อยละ 93.1 ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ รองลงมา ร้อยละ 4.3 ปลูกไม้สัก และร้อยละ 2.6 ปลูกไม้ผล

สภาพพื้นที่ปลูกยางพารามีลักษณะพื้นที่ พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 79.5 เป็นพื้นที่เขาลาดชันเล็กน้อย รองลงมา ร้อยละ 11.6 เป็นที่ราบ และร้อยละ 8.9 เป็นที่เขาลาดชันมาก

กรีดยางได้ปีละ พบว่าเกษตรกรร้อยละ 41.3 กรีดยางได้ระหว่าง 101 – 150 วัน รองลงมา ร้อยละ 37.1 กรีดยางได้ระหว่าง 51 – 100 วัน ร้อยละ 10.3 กรีดยางได้ ระหว่าง 150 – 200 วัน ร้อยละ 8.3 กรีดยางได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 วัน และ ร้อยละ 3.0 กรีดยางได้มากกว่า หรือเท่ากับ 201 วัน โดยกรีดยาง ต่ำสุด 6 วัน สูงสุด 240 วัน เฉลี่ย 113.73 วัน

ผลผลิตยางเฉลี่ย พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 31.9 ผลผลิตยางอยู่ระหว่าง 21 – 40 กก./ ไร่ รองลงมา ร้อยละ 25.8 ผลผลิตยางน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 กก./ ไร่ ร้อยละ 16.5 ผลผลิตยางอยู่ระหว่าง 41 – 60 กก./ ไร่ ร้อยละ 15.5 ผลผลิตยางมากกว่า หรือเท่ากับ 81 กก./ ไร่ และร้อยละ 10.3 ผลผลิตอยู่ระหว่าง 61 – 80 กก./ ไร่ โดยผลผลิตยาง ต่ำสุด 7 กก./ไร่ สูงสุด 133 กก./ไร่ เฉลี่ยที่ 45.25 กก./ ไร่

ผลผลิตยางพาราที่ได้รับ (กิโลกรัม / ปี) พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 40.2 ได้รับผลผลิตยางระหว่าง 1,001 – 2,000 กก./ ปี รองลงมา ร้อยละ 25.8 ได้รับผลผลิตยางระหว่าง 2,001 – 3,000 กก./ปี ร้อยละ 17.5 ได้รับผลผลิตยางมากกว่าหรือเท่ากับ 3,001 กก./ปี ร้อยละ 16.5 ได้รับผลผลิตยางน้อยกว่า หรือเท่ากับ 1,000 กก./ ปี โดยได้รับผลผลิตยาง ต่ำสุด 150 กก./ปี สูงสุด 6,200 กก./ปี เฉลี่ย 2,208.66 กก./ปี

ราคาผลผลิตเฉลี่ยจำหน่าย พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 75.3 ผลผลิตจำหน่ายระหว่าง 16 – 20 บาท/ กก. รองลงมา ร้อยละ 17.5 ผลผลิตจำหน่าย มากกว่า หรือเท่ากับ 21 บาท/ กก. ร้อยละ 7.2 ผลผลิตจำหน่าย น้อยกว่า หรือเท่ากับ 15 บาท/ กก. โดยผลผลิตจำหน่าย ต่ำสุด 15 บาท/ กก. สูงสุด 25 บาท/ กก. เฉลี่ย 19.15 บาท / กก.

ต้นทุนการปลูกยางพารา (ก่อนเปิดกรีด)

1) ค่าต้นกล้า พบว่าเกษตรกร ร้อยละ 50.2 ค่าต้นกล้าระหว่าง 3,001 – 4,000 บาท รองลงมาร้อยละ 30.7 ค่าต้นกล้าระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท ร้อยละ 14.5 ค่าต้นกล้าระหว่าง 4,001 – 5,000 บาท ร้อยละ 2.9 ค่าต้นกล้าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 บาท และ ร้อยละ 1.7 ค่าต้นกล้ามากกว่าหรือเท่ากับ 5,001 บาท โดยค่าต้นกล้า ต่ำสุด 1,250 บาท สูงสุด 7,142 บาท เฉลี่ย 3,401.17 บาท

2) ค่าจ้างเตรียมพื้นที่ พบว่าเกษตรกร ร้อยละ 47.9 จ้างเตรียมพื้นที่ระหว่าง 1,001 – 1,500 บาท รองลงมา ร้อยละ 22.4 จ้างเตรียมพื้นที่ระหว่าง 1,501 – 2,000 บาท ร้อยละ 21.8 จ้างเตรียมพื้นที่ระหว่าง 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 7.6 จ้างเตรียมพื้นที่มากกว่าหรือเท่ากับ 2,001 บาท และ ร้อยละ 0.3 จ้างเตรียมพื้นที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท โดยจ้างเตรียมพื้นที่ ต่ำสุด 500 บาท สูงสุด 3,000 บาท เฉลี่ย 1,454.83 บาท

3) ค่าจ้างแรงงาน พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 56.4 จ้างแรงงานระหว่าง 1,001 -1,500 บาท รองลงมา ร้อยละ 22.8 จ้างแรงงานระหว่าง 501 -1,000 บาท ร้อยละ 19.2 จ้างแรงงานระหว่าง 1,501 -2,000 บาท ร้อยละ 1.0 จ้างแรงงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 0.6 จ้างแรงงานมากกว่าหรือเท่ากับ 2,001 บาท โดยจ้างแรงงาน ต่ำสุด 416 บาท สูงสุด 3,000 บาท เฉลี่ย 1,321.12 บาท

4) ค่าเคมีภัณฑ์ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 43.6 ค่าเคมีภัณฑ์ระหว่าง 1,001 – 1,500 บาท รองลงมาร้อยละ 35.0 ค่าเคมีภัณฑ์ระหว่าง 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 18.8 ค่าเคมีภัณฑ์ระหว่าง 1,501 – 2,000 บาท ร้อยละ 1.7 ค่าเคมีภัณฑ์มากกว่าหรือเท่ากับ 2,001 บาท ร้อยละ 0.9 ค่าเคมีภัณฑ์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท โดยค่าเคมีภัณฑ์ ต่ำสุด 153 บาท สูงสุด 4,000 บาท เฉลี่ย 1,289.91 บาท

5) ค่าจ้างเก็บเกี่ยว พบว่า เกษตรกรไม่มีค่าจ้างเก็บเกี่ยว

6) ค่าขนส่งผลผลิต พบว่า เกษตรกรไม่มีค่าขนส่งในการเก็บเกี่ยว

7) ต้นทุนการผลิต พบว่า เกษตรกรร้อยละ 38.9 มีต้นทุนการผลิตระหว่าง 7,001 – 8,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 22.8 มีต้นทุนการผลิตระหว่าง 8,001 – 9,000 บาท ร้อยละ 20.5 มีต้นทุนการผลิตระหว่าง 6,001 – 7,000 บาท ร้อยละ 8.3 มีต้นทุนการผลิตมากกว่า หรือเท่ากับ 9,001 บาท ร้อยละ 6.9 มีต้นทุนการผลิตระหว่าง 5,001 – 6,000 บาท และร้อยละ 2.6 มีต้นทุนการผลิตน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท โดยต้นทุนการผลิต ต่ำสุด 3,598 บาท สูงสุด 9,998.25 บาท เฉลี่ย 7,484.44 บาท

ต้นทุนการปลูกยางพารา หลังเปิดกรีด

1) ค่าต้นกล้า พบว่า หลังเปิดกรีดแล้ว ไม่มีค่าต้นกล้า

2) ค่าจ้างเตรียมพื้นที่ พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 33.3 มีค่าจ้างในการเตรียมพื้นที่จำนวน 1,000 บาท เท่ากับค่าเตรียมพื้นที่ จำนวน 1,500 บาท รองลงมา ร้อยละ 22.3 มีค่าจ้าง

เตรียมพื้นที่ จำนวน 1,200 บาท ร้อยละ 11.1 มีค่าจ้างเตรียมพื้นที่ จำนวน 1,300 บาท โดยค่าจ้างเตรียมพื้นที่ ต่ำสุด 1,000 บาท สูงสุด 1,500 บาท เฉลี่ย 1,244.44 บาท

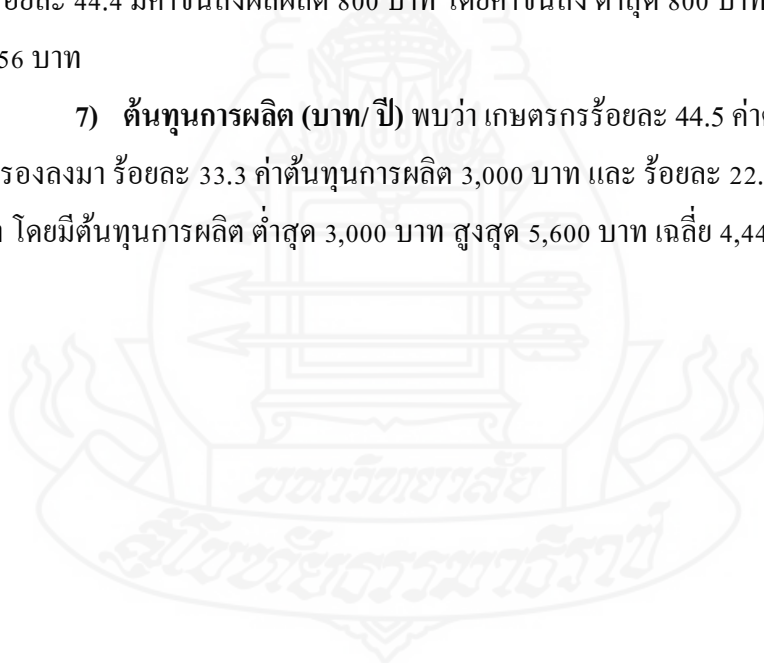
3) ค่าจ้างแรงงาน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 71.4 มีค่าจ้างแรงงาน 1,200 บาท รองลงมาร้อยละ 28.6 มีค่าจ้างแรงงาน 1,125 บาท โดยมีค่าจ้างแรงงาน ต่ำสุด 1,125 บาท สูงสุด 1,200 บาท เฉลี่ย 1,178.57 บาท

4) ค่าเคมีภัณฑ์ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 44.5 มีค่าเคมีภัณฑ์ 1,200 บาท รองลงมา ร้อยละ 22.2 มีค่าเคมีภัณฑ์ 1,000 บาท ร้อยละ 11.1 มีค่าเคมีภัณฑ์ เท่ากัน คือ 100 , 480 , 1,500 บาท โดยมีค่าเคมีภัณฑ์ ต่ำสุด 100 บาท สูงสุด 1,500 บาท เฉลี่ย 986.67 บาท

5) ค่าจ้างเก็บเกี่ยว พบว่า เกษตรกรร้อยละ 50.0 มีค่าจ้างเก็บเกี่ยว 800 บาท รองลงมา ร้อยละ 33.3 มีค่าจ้างเก็บเกี่ยว 900 บาท ร้อยละ 16.7 มีค่าจ้างเก็บเกี่ยว 1,000 บาท โดยมีค่าจ้างเก็บเกี่ยว ต่ำสุด 800 บาท สูงสุด 900 บาท เฉลี่ย 866.67 บาท

6) ค่าขนส่งผลผลิต พบว่า เกษตรกรร้อยละ 55.6 มีค่าขนส่งผลผลิต 900 บาท รองลงมา ร้อยละ 44.4 มีค่าขนส่งผลผลิต 800 บาท โดยค่าขนส่ง ต่ำสุด 800 บาท สูงสุด 900 บาท เฉลี่ย 855.56 บาท

7) ต้นทุนการผลิต (บาท/ปี) พบว่า เกษตรกรร้อยละ 44.5 ค่าต้นทุนการผลิต 5,600 บาท รองลงมา ร้อยละ 33.3 ค่าต้นทุนการผลิต 3,000 บาท และ ร้อยละ 22.2 ค่าต้นทุนการผลิต 4,300 บาท โดยมีต้นทุนการผลิต ต่ำสุด 3,000 บาท สูงสุด 5,600 บาท เฉลี่ย 4,444.44 บาท



ตารางที่ 4.3 สภาพทางสังคม

n = 303		
สภาพทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
1. ประสบการณ์ในการปลูกยางพารา (ปี)		
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 3	74	24.42
4 - 6	121	39.94
7 - 9	66	21.78
มากกว่า หรือเท่ากับ 10	42	13.86
ค่าต่ำสุด = 1 ปี ค่าสูงสุด = 13 ปี $\bar{X} = 5.60$ ปี S.D. = 2.793 ปี		
2. การเป็นสมาชิกกลุ่ม		
ไม่เป็น	20	6.6
เป็น ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	283	93.4
กลุ่มเกษตรกร	72	23.8
กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	18	5.9
กลุ่มผู้ปลูกยางพารา	135	44.6
กลุ่มแม่บ้าน	34	11.2
กลุ่มชุมชนเกษตร	5	1.7
กลุ่มลูกค้า ธกส.	144	47.5
สหกรณ์การเกษตร	98	32.3
กลุ่มกิจกรรมทางการเกษตร	3	1.0
3. การได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ไม่ได้รับ	143	47.2
ได้รับ	160	52.8
ต้นกล้ายางพารา	60	19.8
ปุ๋ย	3	1.0
สารป้องกันและกำจัดวัชพืช	1	0.3
เงินทุนในการผลิต	4	1.3
ความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพารา	123	40.6

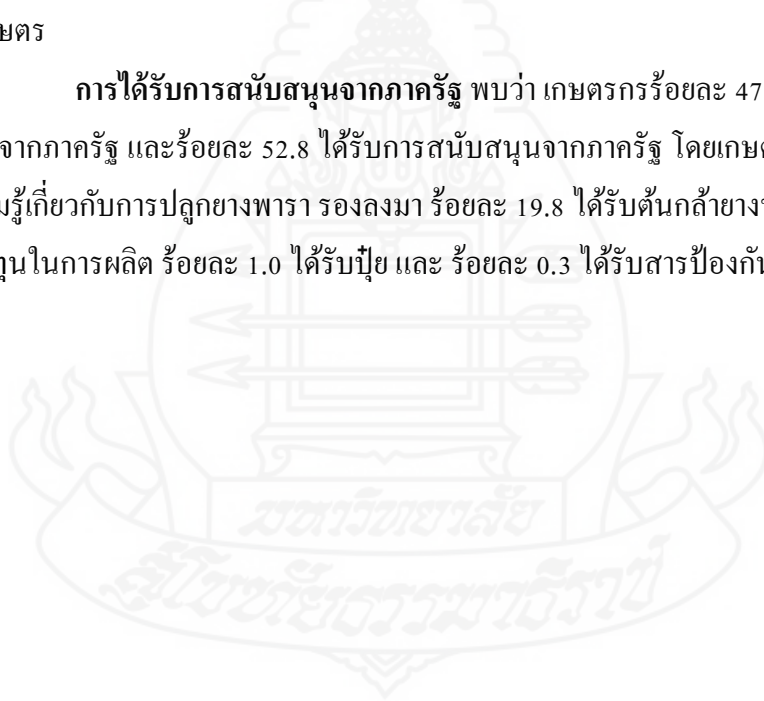
4.3 สภาพทางสังคม

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาสภาพทางสังคม พบว่า

ประสบการณ์ในการปลูกยางพารา พบว่า เกษตรกรร้อยละ 39.94 มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา ระหว่าง 4 – 6 ปี รองลงมา ร้อยละ 24.42 มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา น้อยกว่า หรือเท่ากับ 3 ปี ร้อยละ 21.78 มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา ระหว่าง 7 – 9 ปี และ ร้อยละ 13.86 มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา มากกว่า หรือเท่ากับ 10 ปี โดยมีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา ต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 13 ปี เฉลี่ย 5.60 ปี

การเป็นสมาชิกกลุ่ม พบว่า เกษตรกรร้อยละ 6.6 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มทางการเกษตร และร้อยละ 93.4 เป็นสมาชิกกลุ่ม โดยเกษตรกรร้อยละ 47.5 เป็นสมาชิกกลุ่มลูกค้า ธกส. รองลงมา ร้อยละ 44.6 เป็นสมาชิกกลุ่มผู้ปลูกยางพารา ร้อยละ 32.3 เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร ร้อยละ 23.8 เป็นสมาชิก กลุ่มเกษตรกร ร้อยละ 11.2 เป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน ร้อยละ 5.9 เป็นสมาชิก กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ร้อยละ 1.7 เป็นสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกร ร้อยละ 1.0 เป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมทางการเกษตร

การได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 47.2 ไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ และร้อยละ 52.8 ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ โดยเกษตรกรร้อยละ 40.6 ได้รับความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพารา รองลงมา ร้อยละ 19.8 ได้รับต้นกล้ายางพารา ร้อยละ 1.3 ได้รับเงินทุนในการผลิต ร้อยละ 1.0 ได้รับปุ๋ย และ ร้อยละ 0.3 ได้รับสารป้องกันและกำจัดวัชพืช



ตารางที่ 4.4 การได้รับข้อมูลข่าวสารการผลิตยางพาราของเกษตรกร

n = 303

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					$\bar{X}$ (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. สื่อบุคคล							
1) ผู้นำท้องถิ่น	60 (19.8)	70 (23.1)	130 (42.9)	27 (8.9)	16 (5.3)	3.43 (1.068)	มาก
2) เพื่อนบ้าน	31 (10.2)	60 (19.8)	137 (45.2)	47 (15.5)	28 (9.2)	3.06 (1.064)	ปานกลาง
3) เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานรัฐ	40 (13.2)	67 (22.1)	110 (36.3)	42 (16.2)	37 (12.2)	3.08 (1.182)	ปานกลาง
4) เจ้าหน้าที่ของ หน่วยงานเอกชน	4 (2.3)	17 (5.6)	74 (24.4)	85 (28.1)	120 (39.6)	2.03 (1.037)	น้อย
เฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	2.90 (1.088)	ปานกลาง
2. สื่อกลุ่ม							
1) ประชุม	49 (16.2)	94 (31.0)	95 (31.4)	35 (11.6)	30 (9.9)	3.32 (1.171)	ปานกลาง
2) อบรม	35 (11.6)	62 (20.5)	82 (27.1)	68 (22.4)	56 (18.5)	2.84 (1.269)	ปานกลาง
3) ศึกษาดูงาน	9 (3.0)	40 (13.2)	54 (17.8)	54 (17.8)	146 (48.2)	2.05 (1.207)	น้อย
เฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	2.73 (1.215)	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น (จำนวน/ร้อยละ)					$\bar{X}$ (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
3. สื่อมวลชน							
1) วีดิทัศน์ (VCD)	11 (3.6)	25 (8.3)	71 (23.4)	69 (22.8)	127 (41.9)	2.09 (1.143)	น้อย
2)นิทรรศการ	7 (2.3)	16 (5.3)	67 (22.1)	80 (26.4)	133 (43.9)	1.96 (1.040)	น้อย
3) รายการวิทยุ ทั่วไป รายการวิทยุชุมชน	15 (5.0)	43 (14.2)	121 (39.9)	69 (22.8)	55 (18.2)	2.65 (1.084)	ปานกลาง
4) รายการโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์	18 (5.9)	47 (15.5)	132 (43.6)	58 (19.1)	48 (15.8)	2.77 (1.080)	ปานกลาง
ดาวเทียม							
5) เอกสารเผยแพร่	13 (4.3)	43 (14.2)	93 (30.7)	93 (30.7)	61 (20.1)	2.52 (1.094)	น้อย
6) หอกระจายข่าว	28 (9.2)	69 (22.8)	104 (34.3)	68 (22.4)	34 (11.2)	2.96 (1.128)	ปานกลาง
7)หนังสือพิมพ์	10 (3.3)	12 (4.0)	83 (27.4)	70 (23.1)	128 (42.2)	2.03 (1.075)	น้อย
8)อินเทอร์เน็ต	5 (1.7)	10 (3.3)	31 (10.2)	53 (17.5)	204 (67.3)	1.54 (0.923)	น้อยที่สุด
เฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	2.31 (1.070)	น้อย
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	-	-	-	-	-	2.64 (1.124)	ปานกลาง

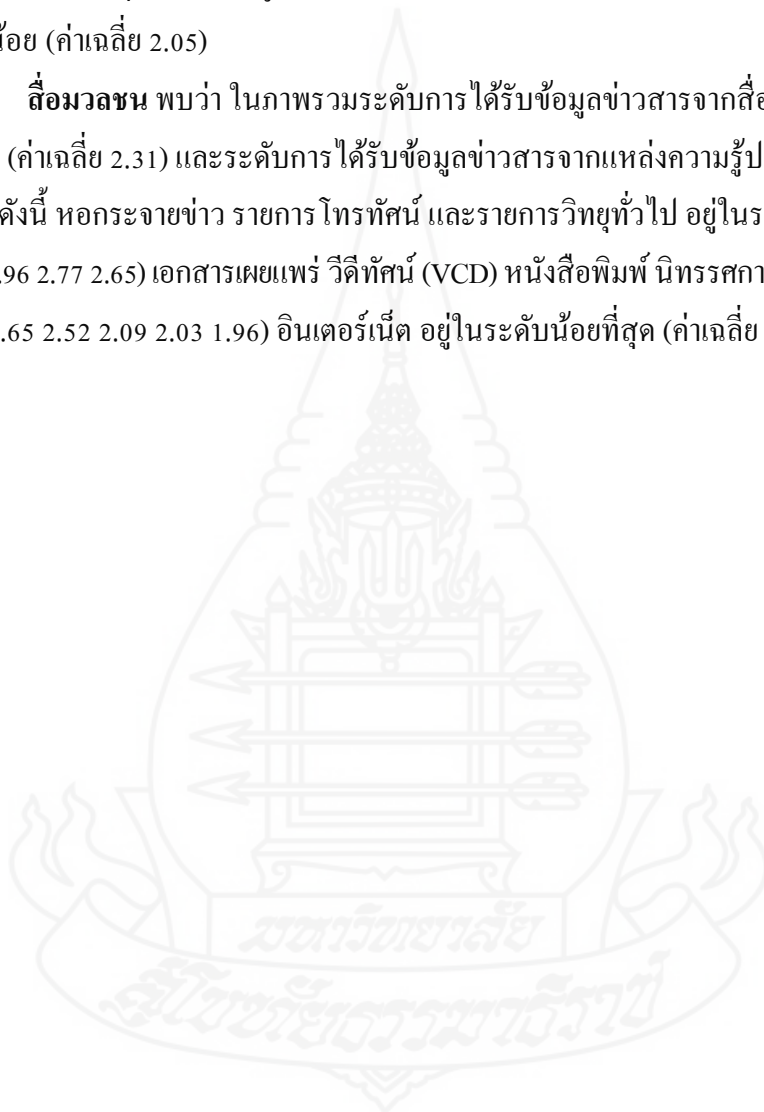
จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาการได้รับข้อมูลข่าวสารการผลิตยางพาราของเกษตรกร
ในภาพรวมระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.64) และเมื่อจำแนกตามประเภทของแหล่งข้อมูลข่าวสาร
ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อกลุ่ม และ สื่อมวลชน มีลักษณะ ดังนี้

สื่อบุคคล พบว่า ในภาพรวมระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล อยู่ในระดับ
ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.90) และระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งความรู้ประเภทสื่อบุคคล
เรียงลำดับดังนี้ ผู้นำท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.43) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ เพือนบ้าน

อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.08 3.06) และ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเอกชน อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.03)

สื่อกลุ่ม พบว่า ในภาพรวมระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อกลุ่ม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.73) และระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งความรู้ประเภทสื่อกลุ่มเรียงลำดับดังนี้ ประชุม อบรม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32 2.84) และศึกษาดูงานอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.05)

สื่อมวลชน พบว่า ในภาพรวมระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.31) และระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งความรู้ประเภทสื่อมวลชนเรียงลำดับดังนี้ หอกระจายข่าว รายการโทรทัศน์ และรายการวิทยุทั่วไป อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.96 2.77 2.65) เอกสารเผยแพร่ วีดิทัศน์ (VCD) หนังสือพิมพ์ นิตรสาร อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.65 2.52 2.09 2.03 1.96) อินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.54)



ตอนที่ 2 สภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกร

การศึกษา การผลิตยางพาราของเกษตรกร ผลวิเคราะห์ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 สภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกร

			n = 303
	ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
1.	พันธุ์ยางที่ปลูก		
	RRIM 251	5	1.7
	RRIC 110	1	0.3
	RRIM 600	297	98.0
2.	ระยะการปลูกยางพารา (เมตร)		
	ระยะ 2.5 X 7	1	0.3
	ระยะ 3 X 7	159	52.5
	ระยะ 3 X 6	54	17.8
	ระยะ 3 X 8	89	29.4
3.	สาเหตุหลักที่ทำให้ท่านตัดสินใจปลูกยาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานต่างๆ	118	38.9
	ราคาผลผลิตดี	67	22.1
	มีตลาดรองรับแน่นอน	110	36.3
	การดูแลรักษาไม่ยุ่งยาก	87	28.7
	มีอายุการเก็บเกี่ยวผลผลิตนาน	126	41.6
	เพื่อนบ้านแนะนำ	42	13.9
	พื้นที่เหมาะสม	72	23.8

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

n = 303		
ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านได้รับการส่งเสริมปลูกยางจากหน่วยงานใด (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)		
ไม่มี	63	20.8
มี ได้แก่	240	79.2
สกย.	147	61.2
กรมส่งเสริมการเกษตร	61	25.4
ราชการส่วนท้องถิ่น (อบต. , เทศบาล)	71	29.5
สหกรณ์การเกษตร	31	12.9
2. ท่านเคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการผลิต (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)		
ไม่เคย	108	35.6
เคย ได้แก่	142	46.9
หลักสูตรการปลูกสวนยาง	115	80.9
หลักสูตร การกรีดยาง	41	28.8
หลักสูตร การทำยางก้อนถ้วย	10	7.0
3. หน่วยงานที่จัดฝึกอบรม		
สกย.	119	69.6
สำนักงานเกษตรอำเภอ	9	5.2
ราชการส่วนท้องถิ่น (อบต., เทศบาล)	35	20.5
กรมวิชาการเกษตร	8	4.7

จากตารางที่ 4.5 ผลการ ศึกษา การผลิตยางพาราของเกษตรกร สภาพการผลิตยางพาราของเกษตรกร พบว่า

พันธุ์ยางที่ปลูก พบว่าเกษตรกรร้อยละ 98.0 ปลูกยางพันธุ์ RRIM 600 รองลงมา ร้อยละ 1.7 ปลูกยางพันธุ์ RRIM 251 และ ร้อยละ 0.3 ปลูกยางพันธุ์ RRIC 110

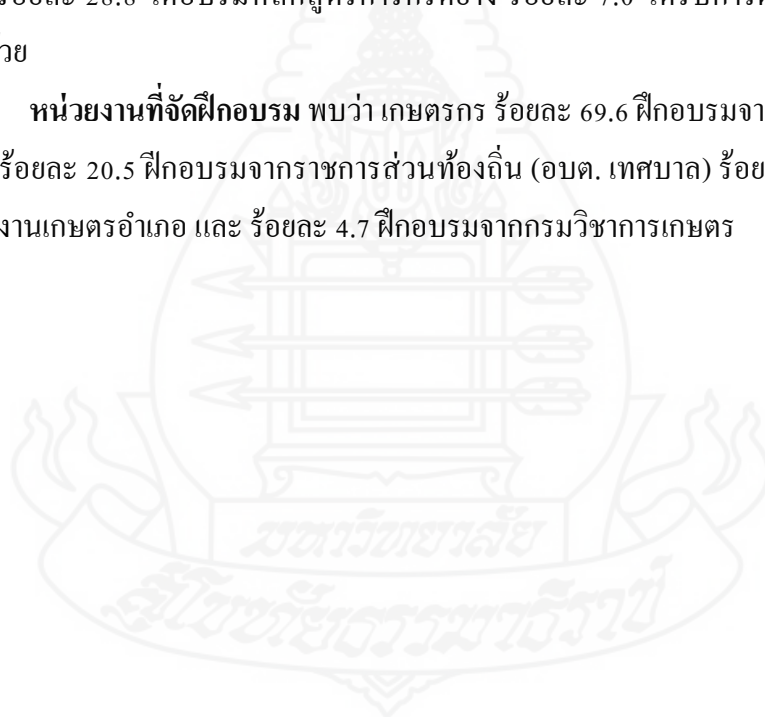
ระยะการปลูกยางพารา พบว่าเกษตรกร ร้อยละ 52.5 ปลูกยางระยะ 3 X 7 เมตร รองลงมา ร้อยละ 29.4 ปลูกระยะ 3 X 8 เมตร ร้อยละ 17.8 ปลูกระยะ 3 X 6 เมตร ร้อยละ 0.3 ปลูก ระยะ 2.5 X 7 เมตร

สาเหตุหลักที่ทำให้ตัดสินใจปลูกยางพารา พบว่า เกษตรกรร้อยละ 41.6 มีอายุการเก็บเกี่ยวผลผลิตนาน รองลงมา ร้อยละ 38.9 ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานต่างๆ ร้อยละ 36.3 มีตลาดรองรับแน่นอน ร้อยละ 28.7 การดูแลรักษาไม่ยุ่งยาก ร้อยละ 23.8 พื้นที่เหมาะสม ร้อยละ 22.1 ราคาผลผลิตดี และร้อยละ 13.9 เพื่อนบ้านแนะนำ

ได้รับการส่งเสริมปลูกยางจากหน่วยงาน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 20.8 ไม่ได้รับการส่งเสริมปลูกยาง และ ร้อยละ 79.2 ได้รับการส่งเสริมปลูกยางจากหน่วยงาน โดยเกษตรกร ร้อยละ 61.2 ได้รับการส่งเสริมจาก สกย. รองลงมา ร้อยละ 29.5 ได้รับการส่งเสริมจากราชการ ส่วนท้องถิ่น (อบต. เทศบาล) ร้อยละ 25.4 ได้รับการส่งเสริมจากกรมส่งเสริมการเกษตร และร้อยละ 12.9 ได้รับการส่งเสริมจากสหกรณ์การเกษตร

การฝึกอบรมเกี่ยวกับการผลิต พบว่า เกษตรกรร้อยละ 35.6 ไม่เคยผ่านการอบรม และ ร้อยละ 46.9 เคยได้รับการฝึกอบรม โดยเกษตรกร ร้อยละ 80.9 ได้อบรมหลักสูตรการปลูกสวนยาง รองลงมา ร้อยละ 28.8 ได้อบรมหลักสูตรการกรีดยาง ร้อยละ 7.0 ได้รับการฝึกอบรม การทำยางก้อนถ้วย

หน่วยงานที่จัดฝึกอบรม พบว่า เกษตรกร ร้อยละ 69.6 ฝึกอบรมจากหน่วยงาน สกย. รองลงมา ร้อยละ 20.5 ฝึกอบรมจากราชการส่วนท้องถิ่น (อบต. เทศบาล) ร้อยละ 5.2 ฝึกอบรมจากสำนักงานเกษตรอำเภอ และ ร้อยละ 4.7 ฝึกอบรมจากกรมวิชาการเกษตร



ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร

การศึกษา ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร ประกอบด้วย พื้นที่ปลูก พันธุ์ยาง การปลูก การจัดการสวนยาง โรคและศัตรูยาง การกรีดยาง และการแปรรูปยาง ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร

ประเด็นความรู้	ความรู้ผู้ตอบถูก			
	เฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1. พันธุ์ยางชั้น 1 หมายถึง ยางพันธุ์ดีที่เกษตรกรสามารถปลูกโดยไม่จำกัดพื้นที่	ถูก	257	84.8	7
2. ต้นตอยาง หมายถึง ต้นกล้ายางอายุมากกว่า 6 เดือน ที่ติดตาด้วยยางพันธุ์ดี (เฉลี่ย: ต้นกล้ายางที่ได้รับการติดตาด้วยยางพันธุ์ดีไว้เรียบร้อยแล้ว)	ผิด	81	26.7	14
3. ต้นยางชำถุง หมายถึง ต้นยางที่มีขนาด 1-2 นิ้ว ที่ได้จากการนำต้นตอตาขามา ชำในถุง	ถูก	243	80.2	8
4. การเตรียมพื้นที่ปลูกจะต้องเผาปรนเศษไม้และวัชพืชออกให้มากที่สุด	ถูก	172	56.8	9
5. ระยะปลูกที่เหมาะสมในเขตปลูกยางใหม่ ควรเป็น 2.5 X 7 เมตร	ถูก	81	26.7	14
6. การปลูกด้วยต้นยางชำถุง ควรเลือกต้นยางที่มีฉัตรอ่อนเท่านั้น (เฉลี่ย : ควรเลือกต้นยางที่มีฉัตรแก่)	ผิด	273	90.1	5
7. การจัดการสวนยางเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การปลูกยางประสบผลสำเร็จ	ถูก	284	93.7	3
8. การปลูกไม่กันลม ให้ปลูกรอบแนวสวนตามความเหมาะสม (เฉลี่ย: ปลูกไม้กันลมให้ปลูกโดยรอบแนวสวน)	ผิด	282	93.1	4
9. การตัดแต่งกิ่งต้นยางควรทำในฤดูแล้ง (เฉลี่ย: ตัดแต่งกิ่งในช่วงฤดูฝนและปลายฤดูฝน)	ผิด	155	51.2	10
10. วัสดุที่เหมาะสมสำหรับใช้คลุมโคนต้นยาง คือ ฟางข้าว	ถูก	262	86.5	6
11. การทำแนวกันไฟควรทำเป็นแนวกว้างไม่ต่ำกว่า 3 เมตร รอบบริเวณสวนยาง	ถูก	297	98.0	1
12. การปลูกพืชคลุมดินควรปลูกชนิดเดียวกันทั้งพื้นที่ (เฉลี่ย : ปลูกพืชคลุมดินควรปลูกพืชตระกูลถั่ว หลายชนิดได้)	ผิด	99	32.7	13
13. พืชแซมที่เหมาะสมสำหรับการปลูกในสวนยาง คือ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (เฉลี่ย : พืชแซมยางควรเป็นพืชล้มลุก หรือพืชอายุสั้น)	ผิด	120	39.6	12
14. การกรีดน้ำยางควรกรีดถึงเนื้อเยื่อเจริญเพื่อให้ได้น้ำยางดี (เฉลี่ย: การกรีดยางไม่ควรกรีดถึงเนื้อเยื่อเจริญ)	ผิด	148	48.8	11
15. เวลาที่เหมาะสมสำหรับการกรีดยาง คือ ช่วงเวลา 03.00 – 06.00 น.	ถูก	291	96.0	2

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษา ด้านความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
 ตอบถูกต้อง พบว่า เกษตรกรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการปลูกยางพารา ในระดับมากที่สุด 5 ประเด็น
 คำถาม ใน 15 ประเด็นคำถาม โดยมีผู้ตอบถูกร้อยละ 90 ขึ้นไป คือ การทำแนวกันไฟควรทำเป็น
 แนวกว้างไม่ต่ำกว่า 3 เมตร รอบบริเวณสวนยาง เวลาที่เหมาะสมสำหรับการกรีดยาง คือช่วงเวลา
 03.00 – 06.00 น. การจัดการสวนยางเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การปลูกยางประสบผลสำเร็จ
 การปลูกไม้กันลม ให้ปลูกรอบแนวสวนตามความเหมาะสม การปลูกด้วยต้นยางชำถุง ควรเลือก
 ต้นยางที่มีฉัตรอ่อนเท่านั้น ตอบถูกร้อยละ 80 - 89 คือ วัสดุที่เหมาะสมสำหรับใช้คลุมโคนต้นยาง
 คือฟางข้าว พันธุ์ยางชั้น 1 หมายถึง ยางพันธุ์ดีที่เกษตรกรสามารถปลูกโดยไม่จำกัดพื้นที่ ต้นยาง
 ชำถุง หมายถึง ต้นยางที่มีขนาด 1 – 2 ฉัตร ที่ได้จากการนำต้นตอยางมาชำในถุงส่วนที่ตอบถูก
 น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 59 คือ เตรียมพื้นที่ปลูกจะต้องเผาปรนเศษไม้และวัชพืชออกให้มากที่สุด
 การตัดแต่งกิ่งยางควรทำในช่วงฤดูแล้ง การกรีดน้ำยางควรกรีดถึงเยื่อเจริญเพื่อให้ได้น้ำยางดี
 พืชแซมที่เหมาะสมสำหรับการปลูกในสวนยาง คือ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ การปลูกพืชคลุมดินควรปลูก
 ชนิดเดียวกันทั้งพื้นที่ ต้นตอยาง หมายถึง ต้นกล้ายางอายุมากกว่า 6 เดือน ที่ติดตามด้วยยางพันธุ์ดี
 และ ระยะปลูกที่เหมาะสมในเขตปลูกยางใหม่ ควรเป็น 2.5 X 7 เมตร



ตอนที่ 4 ความคิดเห็นต่อการปลูกยางพาราการได้รับสนับสนุนและการปฏิบัติของ
เกษตรกรต่อการผลิตยางพารา

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นต่อการปลูกยางพารา

ประเด็น	ความคิดเห็น(จำนวน/ร้อยละ)					$\bar{X}$ (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. การปลูกยางพาราเป็นการสร้างรายได้เพิ่ม	124 (40.9)	98 (32.3)	77 (25.4)	3 (1.0)	1 (0.3)	4.13 (0.848)	มาก
2. การปลูกยางพาราเป็นการเพิ่มพื้นที่ป่า	130 (42.9)	126 (41.6)	44 (14.5)	2 (0.7)	1 (0.3)	4.26 (0.751)	มากที่สุด
3. การปลูกยางพาราเป็นการลดพื้นที่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	144 (47.5)	101 (33.5)	41 (13.5)	14 (4.6)	3 (1.0)	4.22 (0.916)	มากที่สุด
4. การปลูกยางพารามีวิธีปฏิบัติไม่ยุ่งยาก	79 (26.1)	109 (36.0)	101 (33.3)	12 (4.0)	2 (0.7)	3.83 (0.886)	มาก
5. การปลูกยางพาราทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น	142 (46.9)	110 (36.3)	48 (15.8)	3 (1.0)	0 (0.0)	4.29 (0.764)	มากที่สุด
6. การปลูกยางพารามีความยั่งยืน	106 (35.0)	102 (33.7)	82 (27.1)	9 (3.0)	4 (1.3)	3.98 (0.928)	มาก
7. การปลูกยางพาราทำให้เกิดความสัมพันธในครอบครัวท่านเปลี่ยนแปลงไป	28 (9.2)	57 (18.6)	114 (37.6)	58 (19.1)	46 (15.2)	2.88 (1.160)	ปานกลาง
8. การปลูกยางพาราทำให้ความสัมพันธ์ของท่านกับชุมชนเปลี่ยนแปลงไป	18 (5.9)	59 (19.5)	111 (36.5)	62 (20.5)	53 (17.5)	2.76 (1.133)	ปานกลาง
9. การปลูกยางพารามีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำฝน	37 (12.2)	86 (28.4)	77 (25.4)	60 (19.8)	43 (14.2)	3.05 (1.241)	ปานกลาง
10.หลังจากที่ท่านปลูกยางพารมีส่วนช่วยในการกระจายรายได้สู่ชุมชนของท่าน	45 (14.9)	103 (34.0)	123 (40.6)	25 (8.3)	7 (2.3)	3.51 (0.924)	มาก
11. การปลูกยางพาราทำให้สภาพความเป็นอยู่ของท่านดีขึ้น	68 (22.4)	111 (36.6)	108 (35.6)	10 (3.3)	6 (2.0)	3.74 (0.910)	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	3.695 (0.951)	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นต่อการปลูกยางพาราของเกษตรกร ในภาพรวม ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.695) โดยมี 3 ประเด็นที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ได้แก่ การปลูกยางพาราทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.29) การปลูกยางพาราเป็นการเพิ่มพื้นที่ป่า (ค่าเฉลี่ย 4.26) การปลูกยางพาราเป็นการลดพื้นที่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ค่าเฉลี่ย 4.22)

ประเด็นที่มีความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ การปลูกยางพาราเป็นการสร้างรายได้เพิ่ม (ค่าเฉลี่ย 4.13) การปลูกยางพารามีความยั่งยืน (ค่าเฉลี่ย 3.98) การปลูกยางพารามีวิธีปฏิบัติไม่ยุ่งยาก (ค่าเฉลี่ย 3.83) การปลูกยางพาราทำให้สภาพความเป็นอยู่ของท่านดีขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.74) หลังจากที่ท่านปลูกยางพารามีส่วนช่วยในการกระจายรายได้สู่ชุมชนของท่าน (ค่าเฉลี่ย 3.51)

ประเด็นที่มีความคิดเห็นระดับปานกลาง ได้แก่ การปลูกยางพารามีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำฝน (ค่าเฉลี่ย 3.05) การปลูกยางพาราทำให้เกิดความสัมพันธ์ในครอบครัวของท่านเปลี่ยนแปลง (ค่าเฉลี่ย 2.88) การปลูกยางพาราทำให้ความสัมพันธ์ของท่านกับชุมชนเปลี่ยนแปลงไป (ค่าเฉลี่ย 2.76)



ตารางที่ 4.8 การได้รับการสนับสนุน

n = 303

ประเด็น	ความคิดเห็น (จำนวน ร้อยละ)					$\bar{X}$ (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1.การส่งเสริมความรู้เรื่องการปลูกยางพารา	36 (11.9)	110 (36.3)	98 (32.3)	44 (14.5)	15 (5.0)	3.36 (1.029)	ปานกลาง
2.การส่งเสริมความรู้เรื่องการดูแลรักษาสวนยาง	24 (7.9)	103 (34.0)	124 (40.9)	40 (13.2)	12 (4.0)	3.29 (0.931)	ปานกลาง
3.การส่งเสริมความรู้เรื่องการกรีดยาง	31 (10.2)	94 (31.0)	90 (29.7)	55 (18.2)	33 (10.9)	3.12 (1.152)	ปานกลาง
4.การสนับสนุนการจัดตั้งตลาดกลางยางพาราในท้องถิ่น	38 (12.5)	63 (20.8)	76 (25.1)	65 (21.5)	61 (20.1)	2.84 (1.308)	ปานกลาง
5.การส่งเสริมให้จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในหมู่บ้าน	40 (13.2)	102 (33.7)	74 (24.4)	61 (20.1)	26 (8.6)	3.23 (1.167)	ปานกลาง
6.การประกันราคาขาย	50 (16.5)	29 (9.6)	60 (19.8)	70 (23.1)	94 (31.0)	2.57 (1.433)	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	3.068 (1.170)	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 จากการศึกษา การได้รับการสนับสนุนของเกษตรกร

ความคิดเห็นต่อการได้รับการสนับสนุน พบว่าเกษตรกรได้รับการสนับสนุนใน

ภาพรวมระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.068) โดยมี 5 ประเด็นที่ได้รับการสนับสนุนระดับปานกลาง ได้แก่ การส่งเสริมความรู้เรื่องการปลูกยางพารา (ค่าเฉลี่ย 3.36) การส่งเสริมความรู้เรื่องการดูแลรักษาสวนยาง (ค่าเฉลี่ย 3.29) การส่งเสริมให้จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย 3.23) การส่งเสริมความรู้เรื่องการกรีดยาง (ค่าเฉลี่ย 3.12) การสนับสนุนการจัดตั้งตลาดกลางยางพาราในท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย 2.84) มี 1 ประเด็นที่ได้รับการสนับสนุนระดับน้อย ได้แก่ การประกันราคาขาย (ค่าเฉลี่ย 2.57)

ตารางที่ 4.9 การปฏิบัติของเกษตรกรในการผลิตยางพารา

n = 303

ประเด็น	ปฏิบัติ		อันดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
1. สภาพพื้นที่ปลูกไม่เป็นแหล่งที่มีน้ำท่วมขัง	263	86.8	10
2. พันธุ์ยางที่ใช้ปลูกมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่	295	97.4	1
3. รองกันหลุมด้วยปุ๋ยหินฟอสเฟต ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์	273	90.1	8
4. การกรีดยางเปิดกรีดเมื่อจำนวนต้นยางมีขนาดเส้นรอบต้นไม่ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร	266	87.8	9
5. มีการบันทึกข้อมูล มีการบันทึกต่อเนื่องทุกขั้นตอน	139	45.9	15
6. การใส่ปุ๋ยยางพาราใส่ในขณะที่ดินมีความชื้นพอเหมาะ ไม่แห้ง หรือเปียกเกินไป	291	96.0	2
7. ทำการกรีดยางระหว่าง 03.00 – 06.00 น.	283	93.4	5
8. กรีดยางไม่เกิน 500 ต้น ต่อคน ต่อวัน	255	84.2	13
9. หยุดกรีดยางในช่วงยางผลัดใบจนถึงใบที่ผลิใหม่เป็นใบแก่	263	86.8	10
10. การตัดแต่งกิ่งควรตัดในช่วงต้นฤดูฝนและปลายฤดูฝน	218	71.9	12
11. การทำแนวป้องกันไฟกำจัดวัชพืชรอบแนวสวนกว้างไม่ต่ำกว่า 3 เมตร	287	94.7	4
12. การไถพรวนเพื่อกำจัดวัชพืชระหว่างแถวยางได้ในช่วงอายุ 2 – 3 ปี	169	55.8	14
13. การกรีดยาง เปิดกรีดที่ระดับความสูง 150 เซนติเมตรจากพื้นดิน	276	91.1	6
14. การกรีดยางพารา กรีดให้ลึกใกล้เนื้อไม้มากที่สุด แต่ต้องไม่ถึงเนื้อไม้	275	90.8	7
15. มีการลับมีดกรีดยางให้คมอยู่เสมอ	291	96.0	2

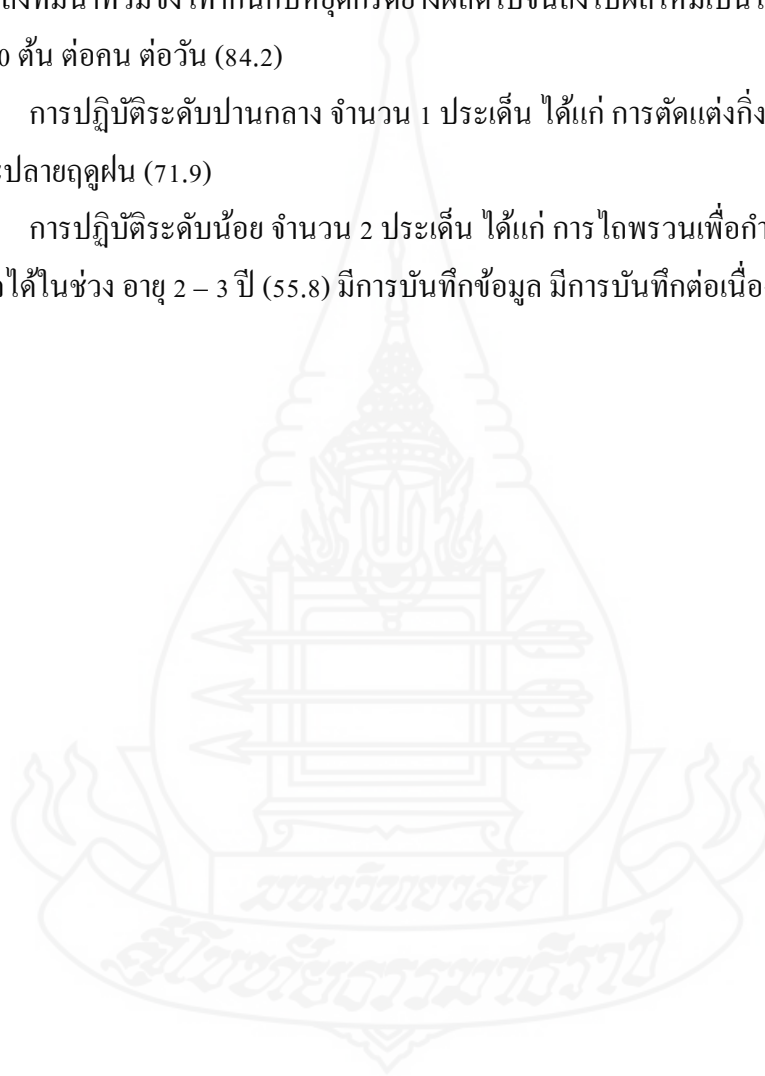
จากตารางที่ 4.9 การศึกษาการปฏิบัติของเกษตรกรในการผลิตยางพาราพบว่า

การปฏิบัติของเกษตรกรในการผลิตยางพารา พบว่าเกษตรกรมีการปฏิบัติในการผลิตยางพาราระดับมาก จำนวน 12 ประเด็น ได้แก่ พันธุ์ยางที่ใช้ปลูกมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ (97.4) การใส่ปุ๋ยยางพาราใส่ในขณะที่ดินมีความชื้นพอเหมาะไม่แห้ง หรือเปียกเกินไป เท่ากับ

มีการลัดมีดกรีดยางให้คมอยู่เสมอ (96.0) การทำแนวป้องกันไฟกำจัดวัชพืชรอบแนวสวนกว้างไม่ต่ำกว่า 3 เมตร (94.7) ทำการกรีดยางระหว่าง 03.00 – 06.00 น (93.4) การกรีดยาง เปิดกรีดที่ระดับความสูง 150 เซนติเมตร จากพื้นดิน (91.1) การกรีดยางพารากรีดให้ลึกใกล้เนื้อไม้มากที่สุด แต่ต้องไม่ถึงเนื้อไม้ (90.8) รองกันหลุมด้วยปุ๋ยหินฟอสเฟต ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ (90.1) การกรีดยางเปิดกรีดเมื่อจำนวนต้นยางมีขนาดเส้นรอบต้นไม่ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร (87.8) สภาพพื้นที่ปลูกไม่เป็นแหล่งที่มีน้ำท่วมขัง เท่ากันกับหยดกรีดยางผลัดใบจนถึงใบผลิใหม่เป็นใบแก่ (86.8) กรีดยางไม่เกิน 500 ต้น ต่อคน ต่อวัน (84.2)

การปฏิบัติระดับปานกลาง จำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ การตัดแต่งกิ่งควรตัดในช่วงต้นฤดูฝนและปลายฤดูฝน (71.9)

การปฏิบัติระดับน้อย จำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ การไถพรวนเพื่อกำจัดวัชพืชระหว่างแถวยางไถได้ในช่วง อายุ 2 – 3 ปี (55.8) มีการบันทึกข้อมูล มีการบันทึกต่อเนื่องทุกขั้นตอน (45.9)



ตอนที่ 5 ปัญหา / ความต้องการ และข้อเสนอแนะของเกษตรกร

5.1 ปัญหา

ตารางที่ 4.10 ปัญหาการผลิตยางพารา

n = 303

ประเด็น	ระดับความรุนแรงของปัญหา (จำนวน/ ร้อยละ)					$\bar{X}$	ความหมาย
	5	4	3	2	1	(S.D.)	
ด้านการเตรียมดิน							
1.พื้นที่ลาดชันมีความเสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของดิน	89 (29.4)	81 (26.7)	68 (22.4)	34 (11.2)	31 (10.2)	3.54 (1.296)	มาก
2.ดินไม่เหมาะสมดินขาดความอุดมสมบูรณ์	27 (8.9)	114 (37.6)	83 (27.4)	41 (13.5)	38 (12.5)	3.17 (1.160)	มาก
3.สภาพภูมิอากาศร้อนเกินไป	38 (12.5)	99 (32.7)	94 (31.0)	50 (16.5)	22 (7.3)	3.27 (1.103)	มาก
4.ขาดแหล่งน้ำ	68 (22.4)	91 (30.0)	67 (22.1)	42 (13.9)	35 (11.6)	3.38 (1.288)	มาก
5.ขาดความรู้ในการเตรียมดิน	26 (8.6)	65 (21.5)	112 (37.0)	59 (19.5)	41 (13.5)	2.92 (1.137)	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	3.25 1.196	มาก
ด้านการปลูกยาง							
1.ไม่มีพันธุ์ยางที่เหมาะสมกับพื้นที่	25 (8.3)	87 (28.7)	84 (27.7)	55 (18.2)	52 (17.2)	2.93 (1.219)	ปานกลาง
2.ขาดความรู้เรื่องวิธีการปลูกยางพารา	27 (8.9)	74 (24.4)	106 (35.0)	56 (18.5)	40 (13.2)	2.97 (1.148)	ปานกลาง
3.ต้องมีการปลูกซ่อมเพราะยางตายมาก	52 (17.2)	65 (21.5)	99 (32.7)	53 (17.5)	34 (11.2)	3.16 (1.227)	มาก
เฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	3.02 (1.198)	ปานกลาง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

							n = 303
ประเด็น	ระดับความรุนแรงของปัญหา (จำนวน/ร้อยละ)					$\bar{X}$	ความหมาย
	5	4	3	2	1	(S.D.)	
ด้านการกำจัดวัชพืช							
1.ขาดความรู้เรื่องการกำจัดวัชพืช	34	56	89	64	60	2.80	ปานกลาง
	(11.2)	(18.5)	(29.4)	(21.1)	(19.8)	(1.266)	
2.สารเคมีที่กำจัดวัชพืชราคาแพง	101	98	58	32	14	3.79	มาก
	(133.3)	(32.3)	(19.1)	(10.6)	(4.6)	(1.151)	
3.ไม่มีแรงงานกำจัดวัชพืช	33	58	93	59	60	2.82	ปานกลาง
	(10.9)	(19.1)	(30.7)	(19.5)	(19.8)	(1.259)	
เฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	3.13	ปานกลาง
						(1.225)	
ด้านการใส่ปุ๋ยอย่างพารา							
1.ขาดความรู้เรื่องการใส่ปุ๋ย	27	74	108	48	46	2.96	ปานกลาง
	(8.9)	(24.4)	(35.6)	(15.8)	(15.2)	(1.170)	
2.ปุ๋ยเคมีราคาแพง	142	88	38	16	19	4.05	มาก
	(46.9)	(29.0)	(12.5)	(5.3)	(6.3)	(1.171)	
3.ปุ๋ยอินทรีย์ในท้องตลาดขาดแคลน	20	51	79	85	68	2.57	ปานกลาง
	(6.6)	(16.8)	(26.1)	(28.1)	(22.4)	(1.196)	
เฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	3.06	ปานกลาง
						(1.321)	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

n = 303

ประเด็น	ระดับความรุนแรงของปัญหา (จำนวน/ร้อยละ)					$\bar{X}$ (S.D.)	ความหมาย
	5	4	3	2	1		
ด้านการกรีดยางพารา							
1.ขาดแคลนแรงงานที่ชำนาญในการกรีดยาง	58 (19.1)	63 (20.8)	81 (26.7)	50 (16.5)	51 (16.8)	3.09 (1.345)	ปานกลาง
2.ขาดความรู้และทักษะในการกรีดยาง	59 (19.5)	75 (24.8)	73 (24.1)	52 (17.2)	44 (14.5)	3.17 (1.324)	ปานกลาง
3.ยางมีอาการเปลือกแห้ง	42 (13.9)	63 (20.8)	90 (29.7)	52 (17.2)	56 (18.5)	2.94 (1.294)	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	3.06 (1.321)	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	-	-	-	-	-	3.10 (1.252)	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่าปัญหาการผลิตข่างพาราของเกษตรกรในแต่ละด้านในภาพรวมทั้งหมดอยู่ใน ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10) และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการเตรียมดิน พบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีปัญหาในการเตรียมดินระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.25) และมีปัญหาในประเด็นย่อยต่างๆ ดังนี้ ระดับมาก จำนวน 4 ประเด็น คือ พื้นที่ลาดชันมีความเสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของดิน (ค่าเฉลี่ย 3.54) ขาดแหล่งน้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.38) สภาพภูมิอากาศร้อนเกินไป (ค่าเฉลี่ย 3.27) ดินไม่เหมาะสมดินขาดความอุดมสมบูรณ์ (ค่าเฉลี่ย 3.17) ระดับปานกลาง คือ ขาดความรู้ในการเตรียมดิน (ค่าเฉลี่ย 2.92)

ด้านการปลูกข่างพารา พบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีปัญหาในการปลูกข่างระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.02) และมีปัญหาในประเด็นย่อยต่างๆ ดังนี้ ระดับมาก คือ ต้องมีการปลูกซ่อม เพราะขาดตายมาก (ค่าเฉลี่ย 3.16) ระดับปานกลาง จำนวน 2 ประเด็น คือ ขาดความรู้เรื่องวิธีการปลูกข่างพารา (ค่าเฉลี่ย 2.97) ไม่มีพันธุ์ข่างที่เหมาะสมกับพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย 2.93)

ด้านการกำจัดวัชพืช พบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีปัญหาในการกำจัดวัชพืชระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.13) และมีปัญหาในประเด็นย่อยต่างๆ ดังนี้ ระดับมาก คือ สารเคมีที่กำจัดวัชพืชราคาแพง (ค่าเฉลี่ย 3.79) ระดับปานกลาง จำนวน 2 ประเด็น คือ ไม่มีแรงงานกำจัดวัชพืช (ค่าเฉลี่ย 2.82) ขาดความรู้เรื่องการกำจัดวัชพืช (ค่าเฉลี่ย 2.80)

ด้านการใส่ปุ๋ยอย่างพารา พบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีปัญหาในการใส่ปุ๋ยอย่างพารา ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.06) และมีปัญหาในประเด็นย่อยต่างๆดังนี้ ระดับมาก คือ ปุ๋ยเคมีราคาแพง (ค่าเฉลี่ย 4.05) ระดับปานกลาง จำนวน 2 ประเด็น คือ ขาดความรู้เรื่องการใส่ปุ๋ย (ค่าเฉลี่ย 2.96) ปุ๋ยอินทรีย์ในท้องตลาดขาดแคลน (ค่าเฉลี่ย 2.57)

ด้านการกรีดยาง พบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีปัญหาในการกรีดยาง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.06) และมีปัญหาในประเด็นย่อยต่างๆดังนี้ ระดับปานกลาง จำนวน 3 ประเด็น คือ ขาดความรู้และทักษะในการกรีดยาง (ค่าเฉลี่ย 3.17) การขาดแรงงานที่ชำนาญในการกรีดยาง (ค่าเฉลี่ย 3.09) ยางมีอาการเปลือกแห้ง (ค่าเฉลี่ย 2.94)

ตารางที่ 4.11 ปัญหาการส่งเสริมและสนับสนุน

n = 303							
ประเด็น	ระดับความรุนแรงของปัญหา (จำนวน/ร้อยละ)					$\bar{X}$	ความหมาย
	5	4	3	2	1	(S.D.)	
การส่งเสริมและสนับสนุน							
1. การสนับสนุนปัจจัยการผลิตไม่ต่อเนื่อง	124 (40.9)	73 (24.1)	64 (21.1)	22 (7.3)	20 (6.6)	3.85 (1.220)	มาก
2. การให้คำปรึกษาของเจ้าหน้าที่ไม่ทั่วถึง	70 (23.1)	106 (35.0)	75 (24.8)	32 (10.6)	20 (6.6)	3.57 (1.148)	มาก
3. ไม่มีการส่งเสริมอาชีพเสริมให้กับเกษตรกร	88 (29.0)	86 (28.4)	67 (22.1)	41 (13.5)	21 (6.9)	3.59 (1.230)	มาก
4. ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมด้านความรู้	82 (27.1)	93 (30.7)	71 (23.4)	33 (10.9)	24 (7.9)	3.58 (1.218)	มาก
5. ไม่มีการแนะนำการใช้พันธุ์ที่เหมาะสม	77 (25.4)	71 (23.4)	87 (28.7)	37 (12.2)	31 (10.2)	3.42 (1.271)	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	3.60 (1.217)	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่าปัญหาการส่งเสริมและสนับสนุนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60) และมีปัญหาในประเด็นย่อยต่างๆ ดังนี้ ระดับมาก จำนวน 5 ประเด็น ได้แก่ การสนับสนุนปัจจัยการผลิตไม่ต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.85) ไม่มีการส่งเสริมอาชีพเสริมให้กับเกษตรกร

(ค่าเฉลี่ย 3.59) ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมด้านความรู้ (ค่าเฉลี่ย 3.58) การให้คำปรึกษาของเจ้าหน้าที่ไม่ทั่วถึง (ค่าเฉลี่ย 3.57) ไม่มีการแนะนำการใช้พันธุ์ที่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 3.42)

5.2 ความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา

ตารางที่ 4.12 ความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา

							n=303
ประเด็น	ระดับความต้องการของเกษตรกร					$\bar{X}$	ความหมาย
	5	4	3	2	1	(S.D.)	
1. ด้านความรู้ การผลิตยางพารา							
1. พันธุ์ดีที่เหมาะสม	168 (55.4)	78 (25.7)	44 (14.5)	6 (2.0)	7 (2.3)	4.30 (0.948)	มากที่สุด
2. การกำจัดวัชพืชและการ คลุมโคนยางในสวน ยางพารา	62 (20.5)	119 (39.3)	91 (30.0)	16 (5.3)	15 (5.0)	3.65 (1.021)	มาก
3. การใช้ปุ๋ยและการผสมปุ๋ย เพื่อใช้เองในสวน ยางพารา	104 (34.3)	98 (32.3)	79 (26.1)	13 (4.3)	9 (3.0)	3.91 (1.019)	มาก
4. การบำรุงรักษาและการ ป้องกันไฟสวนยาง ในช่วงหน้าแล้ง	99 (32.7)	94 (31.0)	67 (22.1)	21 (6.9)	22 (7.3)	3.75 (1.192)	มาก
5. การตัดแต่งกิ่งยางพารา	68 (22.4)	102 (33.7)	91 (30.0)	22 (7.3)	20 (6.6)	3.58 (1.112)	มาก
6. การบำรุงรักษาหน้ายาง	90 (29.7)	118 (38.9)	63 (20.8)	15 (5.0)	17 (5.6)	3.82 (1.086)	มาก
7. การกรีดยาง	110 (36.3)	90 (29.7)	74 (24.4)	10 (3.3)	19 (6.3)	3.86 (1.136)	มาก
8. การป้องกันโรคยางพารา	129 (42.6)	86 (28.4)	62 (20.5)	15 (5.0)	11 (3.6)	4.01 (1.076)	มาก
9. การปลูกพืชร่วม พืชแซมยาง	63 (20.8)	93 (30.7)	84 (27.8)	34 (11.2)	29 (9.6)	3.42 (1.209)	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	3.81 (1.088)	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

n = 303

ประเด็น	ระดับความต้องการของเกษตรกร					$\bar{X}$	ความหมาย
	5	4	3	2	1	(S.D.)	
2.ด้านการส่งเสริมสนับสนุน							
1.การจัดการฝึกอบรม วิชาการ	15	19	49	87	113	4.00	มากที่สุด
ยางพารา	(5.0)	(6.3)	(16.2)	(28.7)	(43.9)	(1.141)	
2.คู่มือและเอกสารแนะนำเรื่อง	15	25	45	116	102	3.87	มาก
ยางพารา	(5.0)	(8.3)	(14.9)	(38.3)	(33.7)	(1.118)	
3.การประกันราคายางพารา	24	18	24	43	194	4.20	มาก
	(7.9)	(5.9)	(7.9)	(14.2)	(64.0)	(1.278)	
4.จัดหาปุ๋ยเคมีและสารเคมี	21	15	39	46	182	4.17	มาก
กำจัดวัชพืชมายในราคาถูก	(6.9)	(5.0)	(12.9)	(15.2)	(60.1)	(1.237)	
5.สินเชื่อและการประสานงาน	21	18	57	78	129	3.91	ปานกลาง
กับแหล่งสินเชื่อ เพื่อจัดซื้อ	(6.9)	(5.9)	(18.8)	(25.7)	(42.6)	(1.213)	
อุปกรณ์ในการดูแลรักษาสวน							
ยางพารา							
6.จัดทัศนศึกษาดูงานสวน	21	22	59	69	132	3.89	มาก
เกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรที่	(6.9)	(7.3)	(19.5)	(22.8)	(43.6)	(1.240)	
ประสบความสำเร็จ							
7.ให้เจ้าหน้าที่เข้าเยี่ยมสวนยาง	16	15	56	69	147	4.04	มาก
และให้คำแนะนำแก่เกษตรกรผู้	(5.3)	(5.0)	(18.5)	(22.8)	(48.5)	(1.160)	
ปลูกยางพารา							
8.อาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับ	12	27	50	84	130	3.97	มาก
ยางพารา	(4.0)	(8.9)	(16.5)	(27.7)	(42.9)	(1.145)	
9.การตลาดและตลาดกลาง	15	11	36	57	184	4.22	มากที่สุด
ราคายางพารา	(5.0)	(3.6)	(11.9)	(18.8)	(60.7)	(1.118)	
10.อาชีพเสริม อื่นๆเพื่อเพิ่ม	9	18	46	81	149	4.13	มาก
รายได้	(3.0)	(5.9)	(15.2)	(26.7)	(49.2)	(1.065)	
ค่าเฉลี่ยรวม	-	-	-	-	-	4.04 (1.171)	มาก
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	-	-	-	-	-	3.92 (1.1295)	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการปลูกยางพาราในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.92) โดยมี 2 ด้าน ที่มีความต้องการในภาพรวมระดับมาก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมสนับสนุน (ค่าเฉลี่ย 4.04) ด้านความรู้ การผลิตยางพารา(ค่าเฉลี่ย 3.81) ระดับความต้องการต่อการส่งเสริมการปลูกยางพาราในแต่ละประเด็น ผลมีดังนี้

1.ด้านความรู้ การผลิตยางพารา พบว่าเกษตรกรมีความต้องการด้านความรู้การผลิตยางพาราในภาพรวมระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.81) โดยเกษตรกรมีความต้องการระดับมากที่สุด ได้แก่ พันธุ์ดีที่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 4.30) ระดับมากจำนวน 8 ประเด็น ได้แก่ การป้องกันโรคยางพารา (ค่าเฉลี่ย 4.01) การใช้ปุ๋ยและการผสมปุ๋ยเพื่อใช้เองในสวนยางพารา (ค่าเฉลี่ย 3.91) การกรีดยาง (ค่าเฉลี่ย 3.86) การบำรุงรักษาหน้ายาง (ค่าเฉลี่ย 3.82) การบำรุงรักษาและการป้องกันไฟสวนยางในช่วงหน้าแล้ง (ค่าเฉลี่ย 3.75) การกำจัดวัชพืชและการคลุมโคนยางในสวนยางพารา (ค่าเฉลี่ย 3.65) การตัดแต่งกิ่งยางพารา (ค่าเฉลี่ย 3.58) การปลูกพืชร่วม พืชแซมยาง (ค่าเฉลี่ย 3.42)

2. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน พบว่าเกษตรกรมีความต้องการด้านการส่งเสริมสนับสนุนในภาพรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.04) โดยเกษตรกรมีความต้องการระดับมากที่สุดจำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ การตลาดและตลาดกลางราคายางพารา (ค่าเฉลี่ย 4.22) การจัดฝึกอบรมวิชาการยางพารา (ค่าเฉลี่ย 4.00) ความต้องการระดับมาก จำนวน 7 ประเด็น ได้แก่ การประกันราคายางพารา (ค่าเฉลี่ย 4.20) จัดหาปุ๋ยเคมีและสารเคมีกำจัดวัชพืชมาขายในราคาถูก (ค่าเฉลี่ย 4.17) อาชีพเสริม อื่นๆเพื่อเพิ่มรายได้ (ค่าเฉลี่ย 4.13) ให้เจ้าหน้าที่เข้าเยี่ยมสวนยางและให้คำแนะนำแก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา (ค่าเฉลี่ย 4.04) อาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับยางพารา (ค่าเฉลี่ย 3.97) จัดทัศนศึกษาดูงานสวนเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จ (ค่าเฉลี่ย 3.89) คู่มือและเอกสารแนะนำเรื่องยางพารา (ค่าเฉลี่ย 3.87) ความต้องการระดับปานกลางจำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ สินเชื่อและการประสานงานกับแหล่งสินเชื่อ เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ในการดูแลสวนยางพารา (ค่าเฉลี่ย 3.91)

5.3 ข้อเสนอแนะของเกษตรกร

ตารางที่ 4.13 ข้อเสนอแนะ

n = 303

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านนโยบาย		
1. รัฐควรมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาเรื่องราคารายพารตกต่ำ	166	65.4
2. รัฐควรมีการกำหนดนโยบายทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดการพัฒนาในเรื่องยางพาราทั้งระบบ	74	29.1
3. รัฐควรส่งเสริมให้เกิดการแปรรูปผลผลิตยางพารา	14	5.5
2. ด้านการปลูกและบำรุงรักษา		
1. ส่งเสริมสนับสนุนด้านความรู้การปลูกยางและการดูแลรักษา	110	43.3
2. ต้องการให้ภาครัฐจัดทำเอกสารเผยแพร่เรื่องการบำรุงรักษาสวนยาง	58	22.8
3. ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตราคาถูก (ปุ๋ยยาเคมีฯ)	86	33.9
3. ด้านการตลาด		
1. สนับสนุนการจัดตั้งตลาดกลางยางพาราในท้องถิ่น	69	27.2
2. รัฐควรมีการแก้ไขปัญหาด้านราคา	114	44.9
3. รัฐควรมีการประกันราคารายพารา	71	27.9
4. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุน		
1. ส่งเสริมการปลูกยางพาราในพื้นที่ที่เหมาะสม	85	33.5
2. ส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้และฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง	139	54.7
3. ให้เจ้าหน้าที่มาเยี่ยมเยียนและให้ความรู้เรื่องการพัฒนา กลุ่ม	30	11.8

จากตารางที่ 4.13 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา พบว่าเกษตรกรไม่ตอบข้อเสนอแนะ ร้อยละ 16.2 และตอบข้อเสนอแนะ ร้อยละ 83.8 รายละเอียด ดังนี้

1. ด้านนโยบาย พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.4 เสนอแนะว่า รัฐควรมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาเรื่องราคารายพาราคต่ำ รองลงมา ร้อยละ 29.1 รัฐควรมีการกำหนดนโยบายทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดการพัฒนาในเรื่องยางพาราทั้งระบบ และร้อยละ 5.5 รัฐควรส่งเสริมให้เกิดการแปรรูปผลผลิตยางพารา

2. ด้านการปลูกและบำรุงรักษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.3 เสนอแนะว่า ส่งเสริมสนับสนุนด้านความรู้การปลูกยางและการดูแลรักษา รองลงมา ร้อยละ 33.9 ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตราคาถูก (ปุ๋ย ยาเคมีฯ) และ ร้อยละ 22.8 ต้องการให้ภาครัฐจัดทำเอกสารเผยแพร่เรื่องการบำรุงรักษาสวนยาง

3. ด้านการตลาด พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.9 เสนอว่า รัฐควรมีการแก้ไขปัญหาด้านราคาราย รองลงมา ร้อยละ 27.9 รัฐควรมีการประกันราคารายพารา และ ร้อยละ 27.2 สนับสนุนการจัดตั้งตลาดกลางยางพาราในท้องถิ่น

4. ด้านการส่งเสริมและการสนับสนุน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.7 เสนอว่าควร ส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้และฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง รองลงมา ร้อยละ 33.5 ส่งเสริมการปลูกยางพาราในพื้นที่ที่เหมาะสม และ ร้อยละ 11.8 ให้เจ้าหน้าที่มาเยี่ยมเยือนและให้ความรู้เรื่องการพัฒนากลุ่ม

